

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De conditionibus eorum, qui in congregationem Oblatorum recipiendi sunt.
Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Vim autem istam animi insignem præclaramque virtutem tum demum assequi se posse confidant, si huius quidem diocesis animas, quasi fructum esse vberissimi agri à sanctissimo illo Patre nostro exculti meminerint in primis; tum dies noctesque secum cogitauerint, agrum hunc à præstantissimo illo viro diuinis doctrinis, sanctis exemplis, assiduis vigilijs, egregijs meritis, & laboribus summis comparatum fuisse; ac post eum denique Archiepiscopis successoribus, illisque à deo omnibus, qui in hac cura quouis modo opem ferunt, à Deo ac Domino Nostro IESU CHRISTO plurimum esse commendatum.

Hæc si præstiterint, illud etiam planè sequetur, vt eos singulari potius erga animarum salutem pietate, & inflammato diuini cultus desiderio, studioque obtemperandi ijs, qui in illos diuinam potestatem exercent atque auctoritatem, huius congregationis susceptum institutum perfectè exequi, quam pœnarum metu, cognoscant omnes.

Cùm autem huic congregationi huiusmodi sit propositus scopus atque finis; illud etiam vt necessariò consequens, recipiatur oportet, eiusdem congregationis homines Reuerendissimi Archiepiscopi Mediolanensis Ecclesiæ ministros omnino esse debere; cui scilicet pastoris, speculatorisque officium in hac Ecclesiâ, eiusdemque procuratio atque gubernatio, vt illius animas ad æternæ salutis iter dirigat, commissâ est.

Quocirca præcipuum etiam huius congregationis fundamentum, in exquisita ac planè perfecta erga ipsos Archiepiscopos Ecclesiæ Mediolanensis obedientia positum esse debet, ad Dei gloriam, & animarum eiusdem ecclesiæ salutem impensè procurandam, adiuuandamque & promouendam.

Huiusmodi autem obedientia duabus rebus innitatur oportet, voto, & constitutionibus; voto quidem, tanquam forma voluntatem perficiente atque firmante: constitutionibus verò, quasi regula dirigente, viamque præmonstrante eorum, quæ amplectenda, & quæ fugienda sunt: de quibus mox ageatur, postquam de genere illorum, qui in numerum obla-

torum recipiendi sunt, & de eorundem conditionibus, muneribusque (cùm ordorerum ita postulare videatur) pertractatum erit.

De conditionibus eorum, qui in congregationem Oblatorum recipiendi sunt. Cap. II.

IN Oblatorum congregationem adscribantur atque admittantur, cùm nostræ huius, tum alterius etiam cuiusuis diocesis homines, qui sacris Ordinibus initiati sunt; vel si nondum initiati, ea tamen ætate sunt, & illis conditionibus præditi, vt qui illis iniciantur, digni & idonei habeantur.

Nisi fortè (quod ad ætatem attinet) propter alicuius vel insignem animi indolem, vel præstantes animi virtutes, vitæque conspicuam probitatem, in hoc immaturioris ætatis non habendam esse rationem, congregationique nihilominus eum adscribendum, Reuerendissimus Archiepiscopus censuerit: qui certè tamè decimum sextum annum saltè agat. Neque verò alicuius receptioni impedimento sit, quòd ecclesiasticum beneficium, officiumve cuiusuis generis ille obtineat; si modò quod residendi onus coniunctum habet, intra huiusce Diocesis limites contineatur.

Iam verò cùm huiusce congregationis actiones præstantissimæ atque grauissimæ sint omnes, vt pote quæ animarum fructum, Mediolanensisque huius Ecclesiæ cultum complectuntur; ea sanè cura animaduersioneque à Reuerendissimo Archiepiscopo adhiberi debet, in quo omnis huius rei facultas posita est, vt literata non vulgari exculti, pietate insignes, egregijs moribus, præstantique indole præditi, cæterisque virtutibus ornati, cùm industria partis, tum diuino munere infusus, eligantur, qui in Oblatorum congregationem sunt cooptandi.

Ita enim fore cum ratione sperandum est, vt si non omnia institutæ congregationis munera, at plura certè ex his singuli illorum rectè obeant.

Contra verò reijciantur omnes, tum indocti, tum quorum ingenium rude, aut

impuri improbiue mores reclamant; tum verò etiam maximè, qui alio nomine causa ve sacris canonibus ab ordine sacro suscipiendo aut exequendo prohibentur.

Admittantur verò etiam præter huiusmodi clericos, laici aliqui viri, & uxorem habentes, & domi suæ commorantes; qui pietate insignes, & ad ea officia præstanda accommo dati censeatur, quæ congregationis instituto pro illorum conditione conueniunt.

Verùm qua ratione, ac diligentia, cautione ve in hisce omnibus seligendis, ac comprobandis, tum quibus ritibus & ceremonijs in illis ipsis in congregationem recipiendis sit vtendum; ex constitutionibus ipsius congregationis petendum erit.

De forma oblationis. Cap. III.

SED, quoniam ex Oblatorum numero non censetur quispiam esse, qui voto obedientiæ oblationem non confirmauerit; propterea cum Reuerendissimo Archiepiscopo quis sese offert, tum obedientiæ votum coram illo nuncupet oportet, iuxta formulam verborum, quæ mox præscribetur.

Liberum tamen sit Reuerendissimo Archiepiscopo, sola aliquando oblatione facta, voti nuncupationem receptioneque in aliud tempus, atque adeo in aliquot etiam menses differre, non tamen ultra annum, nisi insignis aliqua causa obstiterit.

Immo verò si quis absque Reuerendissimi Archiepiscopi facultate concessiue, votum intra annum coram Archiepiscopo ipso non fecerit; is à congregatione statim exclusus penitus censeatur. Voto autem ritè nuncupato, atque ab Archiepiscopo recepto, congregationi is adscriptus statim dicatur, sitque & institutis addictus perpetuò, & indulgentijs, priuilegijsque Oblatorum omnibus fruatur.

Sed quod de oblatione voto confirmanda præmissum est, id de clericis præsertim intelligatur; cum laicos oblationem voto confirmare, necessarium non sit.

Qui quidem laici omnes nullum in congregationibus conuentibusve Oblatorum locum quouis nomine prætextu habere censendi sunt: tametsi & illi quoque omnes nihilominus omnium congregationis bonorum operum, benefactorum, ac meritorum participes sint. Porro autem ipsa voti clericorù formula, hoc modo, hisque verbis cõcipi debet.

Ego N. Omnipotenti Deo, & sanctissimo Patri nostro Ambrosio, coram Beatissima Virgine Dei Matre Maria, & tota cœlesti curia, ac tibi quoque locum Sanctissimi Patris nostri Ambrosij hic obtinenti, Reuerendissime Domine Pater Archiepiscopo, cæterisque deinceps Archiepiscopis sanctæ Mediolanensis Ecclesiæ successoribus tuis, promitto, spondeo, ac voueo perpetuam obedientiam, in his omnibus quæ mihi præcipientur, ad Dei gloriam, & salutem animarum eiusdem Ecclesiæ procurandam, adiuuandam, & promouendam, ad præscriptum institutæ congregationis Oblatorum Sanctissimi Patris nostri Ambrosij; illudque; præterea spondeo, ac voueo, me in congregatione & instituto hoc perpetuò victurum.

Quòd si voto obedientiæ in aliud tempus prorogato, sola fiat oblatio; talis ferimè erit oblationis formula, qualis voti obedientiæ existit; nisi quòd in locum horum verborum, Promitto, spondeo, & voueo, hoc ipsam verbum, offero, substitui debet.

Sed quoniam sola voti nuncupatione clericus quisque Oblatus esse non censetur, nisi votum quoque ipsum ab Archiepiscopo recipiatur; ideo receptio eiusmodi formulam hoc loco præscribere visum est.

Dominus noster Iesus Christus, pro cuius amore & gloriæ propagandæ studio hanc oblationem fecisti, tibi benedicat, & gratia sua perpetuò te custodiat; & sanctissimus Pater noster Ambrosius, quem præcipuum Patronum elegisti, suis precibus & meritis gratiam tibi impetret, qua in huius congregationis instituto vberes fructus ad Dei gloriã & animarù salutem proferas Mediolanensium Ecclesiæ. Et ego tibi benedico, teque in numeram Oblatorum recipio.